

Παγκόσμια Ημέρα Χορού 29 Απριλίου 2015

Ο εορτασμός της Παγκόσμιας Ημέρας Χορού καθιερώθηκε από τη Διεθνή Επιτροπή Χορού του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου.

Γιορτάζεται από την παγκόσμια χορευτική κοινότητα κάθε χρόνο στις 29 Απριλίου, με αφορμή τη γέννηση του Jean-Georges Noverre (29 Απριλίου 1727), ενός σπουδαίου αναμορφωτή της τέχνης του χορού.

Κάθε χρόνο επιλέγεται μια διεθνώς αναγνωρισμένη προσωπικότητα του χορού για να γράψει το μήνυμα ενώ από το 1995 επίσημος συνεργάτης της Διεθνούς Επιτροπής του Χορού στον εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας Χορού είναι η Παγκόσμια Ένωση Χορού.

Μήνυμα για την Παγκόσμια Ημέρα Χορού 2015 από τον Israel Galván

Carmen Amaya, Valeska Gert, Suzushi Hanayagi, Michael Jackson... χορός χωρίς όρια. Δεν θα μπορούσα να αποκωδικοποιήσω το στυλ του χορού τους. Τους βλέπω ως τουρμπίνες παραγωγής ενέργειας και αυτό με κάνει να σκέφτομαι για τη σπουδαιότητα της χορογραφίας σε σχέση με την ενέργεια του χορευτή. Το σημαντικό δεν είναι η χορογραφία, αλλά ακριβώς αυτή η ενέργεια και ο στρόβιλος που προκαλεί.

Φαντάζομαι έναν μετασχηματιστή του Τέσλα να ελκίζει τα σώματά τους, εκπέμποντας μια θεραπευτική ακτίνα που προκαλεί μεταμόρφωση: η Pina Bausch ως θρησκευτικός μάντης, ο Raimund Hoghe μετασχηματιζόμενος σε σκαθάρι που στροβιλίζεται, ο Vicente Escudero ξύλινο έντομο ακόμα και ο Bruce Lee ως σαρανταποδαρούσα.

Χόρεψα το πρώτο μου ντουέτο με τη μητέρα μου, επτά μηνών έγκυος. Μπορεί να φαίνεται υπερβολή. Παρ' όλο που σχεδόν πάντοτε χορεύω μόνος, φαντάζομαι ότι με συνοδεύουν φαντάσματα που με κάνουν να εγκαταλείπω τον τίτλο του «μοναχικού χορευτή». Μήπως ο Didi-Huberman δεν ήθελε να πει: για τραγούδια φλαμένγκο.

Όταν ήμουν μικρός δεν μου άρεσε ο χορός, αλλά ήταν κάτι που μου προέκυπτε με φυσικό και εύκολο τρόπο. Σχεδόν ενστικτωδώς. Με την πάροδο του χρόνου συνειδητοποίησα ότι ο χορός θεράπευε, είχε μια σχεδόν φαρμακευτική επίδραση, με βοήθησε να μην είμαι τόσο εσωστρεφής και με έκανε πιο δεκτικό προς άλλους ανθρώπους. Έχω δει την εικόνα ενός άρρωστου παιδιού από έμπολα να θεραπεύεται μέσα από το χορό. Ξέρω ότι είναι προκατάληψη αλλά θα ήταν κάτι τέτοιο δυνατόν;

Αργότερα, ο χορός μετασχηματίστηκε σε εμμονή η οποία μονοπώλησε το χρόνο μου και με έκανε να χορεύω ακόμα και όταν έμενα σταθερός, ακίνητος, αποκόπτοντάς με έτσι από την πραγματικότητα. Δεν ξέρω αν αυτό είναι κάτι καλό, κακό ή απαραίτητο όμως... αυτό είναι. Η κόρη μου Μιλένα, όταν μένω ακίνητος στον καναπέ, σιεπτόμενος τα δικά μου, μουρμουρώντας, μου λέει: μπαμπάκια, μην χορεύεις.

Επίσης, βλέπω τους ανθρώπους όταν περπατούν στο δρόμο, όταν καλούν ταξί, να κινούνται με τις δικές τους διαφορετικές κατευθύνσεις, στυλ και παραμορφώσεις. Όλοι χορεύουν! Δεν το ξέρουν αλλά όλοι χορεύουν! Θα ήθελα να τους φωνάξω: υπάρχουν άνθρωποι που ακόμη δεν το ξέρουν! Όλοι χορεύουμε! Αυτοί που δεν χορεύουν είναι άτυχοι, είναι νεκροί, ούτε νοιώθουν ούτε υποφέρουν!

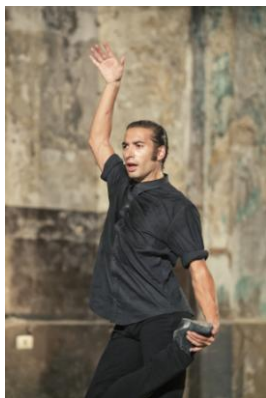
Μου αρέσει η λέξη σύντηξη, όχι ως λέξη μάρκετινγκ, ως σύγχυση για να πουλήσει συγκεκριμένο στυλ ή μάργια. Καλύτερα σχάση, μια ατομική μίξη: ένα κοκτέιλ με τα πόδια του Juan Belmonte φιξαρισμένα στο πάτωμα, τα αέρινα χέρια της Ισιδώρας Ντάνγκαν και την ημικυματοειδή κοιλιά του Jeff Cohen στο «Κυνήγι της Μεγάλης Περιπέτειας». Και με όλα

αυτά τα συστατικά δημιουργείται ένα ευχάριστο και έντονο ποτό, πλούσιο σε γεύση ή πικρό ή σε χτυπάει κατακέφαλα. Η παράδοση μας επίσης συνιστάται από αυτό το μείγμα, προσερχόμαστε από ένα κοκτέιλ και οι ορθόδοξοι θέλουν να κρύψουν την μυστική του φόρμουλα. Όμως όχι, φυλές, θρησκείες και πολιτικά πιστεύω όλα συμπλέκονται. Όλοι μπορούν να χορέψουν με όλους! Όχι απαραίτητα ο ένας κρατώντας τον άλλον, αλλά ο ένας δίπλα στον άλλον.

Υπάρχει μια παλιά Κινέζικη παροιμία: «το πετάρισμα των φτερών της πεταλούδας μπορεί να γίνει αισθητό στην άλλη άκρη της γης». Όταν μια μύγα πετάει για την Ιαπωνία, ένας τυφώνας αναταράζει τα νερά της Καραϊβικής. Ο Pedro G. Romero μετά από ένα σαρωτικό χορό σεβιλιάνα λέει: την ίδια μέρα που έπεσε η βόμβα στην Χιροσίμα, ο Nijinsky επανέλαβε το μεγαλύτερο άλμα του σ' ένα δάσος στην Αυστρία. Και συνεχίζω να φαντάζομαι: ένα τίναγμα του Savion Glover κάνει τον Mikhail Baryshnikov να στροβιλίζεται. Τη στιγμή που η Kazuo Ono μένει ακίνητη πυροδοτεί συγκριμένη ηλεκτρική ενέργεια στη María Muñoz, η οποία σέφτεται τον Vonrad Veidt και αναγκάζει τον Akram Khan να προκαλέσει σεισμό στο καμαρίνι του: κουνάνε τα σείστρα τους και το πάτωμα ποτίζεται από τις βαριές σταγόνες του ιδρώτα τους.

Θα ήθελα να μπορούσα να αφιερώσω αυτή την Παγκόσμια Μέρα Χορού και αυτά τα λόγια σε όλους τους ανθρώπους που χορεύουν αυτή την στιγμή. Επιτρέψτε μου όμως να αστείευτώ και να ευχηθώ: χορευτές, μουσικοί, επιχειρηματίες, κριτικοί, παραγωγοί ας δώσουμε ένα τελευταίο πάρτι, ας χορέψουμε όλοι, όπως έκανε ο Βέιτ, ας χορέψουμε στο μάζιμουμ, ας χορέψουμε το Bolero του Ravel, ας χορέψουμε μαζί.

Israel Galván

Ο **Israel Galván** de los Reyes βραβεύτηκε με το Διεθνές Βραβείο Χορού το 2005, στο τμήμα “Creation” από το τμήμα Πολιτισμού της Ισπανικής κυβέρνησης, για «την ικανότητα του να κάνει νέες δημιουργίες σε μία τέχνη όπως είναι το φλαμένγκο χωρίς να ξεχνάει τις ρίζες που το έχουν συντηρήσει μέχρι και σήμερα και το οποίο το κάνει διεθνούς φήμης». Το 2012 τιμήθηκε στην Νέα Υόρκη με το Bessie Performance Award για μια «Εξαιρετική Παραγωγή» και το Μετάλλιο Καλών Τεχνών από το συμβούλιο υπουργών της Ισπανικής Κυβέρνησης.

Γιος του Σεβιλίου bailaores Galván και της Eugenia de Los Reyes, όπως είναι φυσικό μεγάλωσε μέσα σε ακαδημίες tablaos, fiestas και φλαμένγκο όπου συνήθως συνόδευε τον πατέρα του. Αλλά ήταν το 1990 που ένοιωσε πραγματικά την ανάγκη να γίνει χορευτής.

Το 1994, μπήκε στην Compañía Andaluza de Danza που διεύθυνε ο Mario Maya και αυτή ήταν η αρχή μιας ασταμάτητης καριέρας που θα του επέφερε τα πιο σημαντικά βραβεία στο flamenco (και) τον χορό.

Έχει συνεργαστεί σε projects διαφορετικών αντιλήψεων και με πολλούς διαφορετικούς καλλιτέχνες όπως οι Enrique Morente, Manuel Soler, Pat Metheny, Vicente Amigo και Lagartija Nick.

Το 1998 ο Israel παρουσίασε την πρώτη του δημιουργία με τίτλο *¡Mira! / Los Zapatos Rojos* η οποία αποθεώθηκε από τους κριτικούς, ήταν μια αποκάλυψη ολόκληρης της σύλληψης του φλαμένγκο.

Από τότε παρουσίασε παραγωγές όπως *La Metamorfosis*, *Galvánicas*, *Arena*, *La Edad De Oro*, *Tábulas Raras*, *Solo*, *El Final De Este Estado De Cosas - Redux*, *Israel vs Los 3000*, *La Curva* και *Lo Real/Le Réel/The Real*, για τα οποία έχει λάβει τρία βραβεία Premios Max de Teatro τον Μάιο του 2014: καλύτερης χορευτικής παραγωγής, καλύτερης χορογραφίας και

Ελληνικό Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου - www.hellastheatre.gr
Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης - Πειραιώς 206 (ύψος Χαμοστέρνας), 177 78 Ταύρος
τηλ. & fax: +30 210 3303149 e-mail: itigr@otenet.gr & office@hellastheatre.gr

καλύτερου χορευτή. Επίσης χορογράφησε τις παραστάσεις *La Francesca* και *Pastora* για την αδελφή του Pastora Galván.

Ο Galván είναι Αναπληρωτής Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Théâtre de la Ville στο Παρίσι και του Mercat de les Flors στην Βαρκελώνη.

ΕΛΛΗΝΙΚΟ Κέντρο του Διεθνούς Ινστιτούτου Θεάτρου